

Pieni Ruusu-Risti-Katekismus.

III.

Jumalan valtakunta.

65. Mikä on jumalan valtakunta?

Jumalan eli taivasten valtakunta on se henkemme salainen kuningaskunta, jossa isä on hallitsijana. Kuolevaiselle silmälle näkymättömänä todellisuutena se on kaikkien niiden elävien olentojen, ihmisten, enkelein, y.m. pyhä yhteys eli veljeskunta, jotka isän tahtoa riemulla noudattavat.

66. Missä on jumalan valtakunta?

Jeesus sanoi: ei jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: katso, täällä se on, tahi katso tuolla; sillä katso, jumalan valtakunta on teidän sisässänne.

67. Onko se meissä jokaisessa?

Tavallaan, mutta me emme ole siinä.

68. Kuinka me siihen pääsemme?

Jeesus sanoi: »kaita on tie ja ahdas on portti, joka elämään vie». Jumalan valtakunnan portti avautuu ainoastaan sille, joka sitä etsii, joka uskoo pyhään henkeen ja jota pyhä henki auttaa.

69. Tuleeko meidän etsiä jumalan valtakuntaa?

Tulee, emmekä me ihmisinä muuta voi tehdä. Jumalan valtakunnassa on totuus, täydellisyys ja elämä. Ihmisinä emme saata olla ilman näitä; järkevinä olentoina kaipaamme totuutta, siveellisiä täydellisyyttä ja henkiolentoina ikuista elämää. Jollemme jumalaa etsi, emme löydä rauhaa mistään.

70. Minkätähden sanotaan jumalan valtakuntaa kuningaskunnaksi, jossa isä hallitsee?

Sentähden, että isän tahto on siinä ainoana määräävänä lakina, jota kaikki tottelevat.

71. Mikä on isän tahto?

Isän tahto on totuutta ja rakkautta. Jeesus on kuvannut sitä käskyissään.

72. Tapahtuuko isän tahto aina?

Tapahtuu taivasten valtakunnassa, mutta ei maan päällä, niin kauvan kun eivät ihmiset tahdo sitä noudattaa.

73. Eikö isä hallitse maan päällä?

Ei välittömästi. Jeesus opettaakin meitä rukoilemaan: »tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä, niinkuin se tapahtuu taivaissa». Hänen seuraajiensa tehtävä on jouduttaa taivasten valtakunnan tuloa näkyväisessäkin maailmassa; sentähden he rukoilevat: »tulkoon sinun valtakuntasi».

74. Miksi Jeesus sanoo: »ei yksikään varpunen putoa maahan isänne sallimatta?» Eikö se merkitse, että jumalan tahto tapahtuu maan päälläkin?

Se merkitsee juuri niinkuin sanotaankin, että isä *sallii* kaiken tapahtua. Isä ei vastusta kärsimystä eikä pahaa. Isä on luopunut välittömästä vallasta luonnon yli: hänen tahtonsa ilmaisijana ovat luonnon lait; hän on myös luopunut välittömästä vallasta ihmiselämän yli: hänen tahtonsa salapukuisena ilmaisijana siinä on sallimus ja kohtalo, jonka kädessä kärsimys on ihmisten opettaja. Mutta isän oma tahto ei toteudu välittömästi muualla kuin jumalan valtakunnassa (joka ei ole paikallinen, vaan aatteellinen todellisuus).

75. Eikö jumalan valtakunnassa ole kärsimystä?

Ei. Jumalan valtakunta on sinään autuutta ja rauhaa.

76. Vapautuuko ihminen kärsimyksistä astuessaan jumalan valtakuntaan?

Ei heti, eikä kokonaan, ennenkuin kaikki ihmiset ovat ottaneet vastaan jumalan valtakunnan. Jokaisella ihmisellä on kohtalonsa eli ristinsä; mutta sen sijaan, että ihminen ennen nurkui kohtaloaan, hän tultuaan taivasten valtakuntaan ilolla ja kiitollisuudella kantaa ristiään. Risti estää häntä täysin vapaasti täyttämästä isän tahtoa, mutta samalla se auttaa häntä pysymään nöyränä ja kärsivällisenä ja alati pyrkimään.

77. Mikä on risti?

Osaksi ihmisen ulkonainen kohtalo maailmassa, osaksi hänen omat heikkoutensa, vikansa ja syntinsä. Niitä on kaikkia kannettava ilolla ja samalla seurattava Jeesusta.

78. Vähenevätkö kärsimykset aikaa myöten?

Ne voivat joko vähetä tai enetä riippuen siitä, paljonko kärsimystä on ihmisen kohtalossa hänen menneiden elämiensä seurauksena ja paljonko voimaa hänellä on niitä kantaa. Voimakashenkinen ihminen ottaa suuret taakat päällensä. Mutta varma on, että henkilökohtaiset kärsimykset kerran loppuvat.

79. Henkilökohtaiset? Eivätkö kärsimykset yleensä loppu?

Kun ihminen ei enää kärsi omien syntiensä tähden, hän ottaa toisten synnit päälleen ja kärsii toisten puolesta. Mutta silloin hänen kärsimyksensä on Kristuksen kärsimystä, ja sen kärsimyksen salaisuus on autuus.

80. Koska sitten kärsimykset yleensä loppuvat?

Kun maan päällä on toteutunut jumalan valtakunta.

81. Millä tavalla se toteutuu?

Kun ihmiset noudattavat Jeesuksen elämän ohjeita ja elävät hengessä isän yhteydessä, täyttäen hänen tahtonsa pienimpiä vivahduksia. Kun ei enää suututa eikä vihata, ei himoita, ei valehdella, ei harjoiteta väkivaltaa, ei käydä sotia, ei tuomita, ei vangita, ei varasteta, ei tapeta, – sanalla sanoen, kun pahalla ei enää ole valtaa ihmisten yli.

82. Tuleeko semmoinen aika koskaan?

Tulee epäilemättä. Yksitellen ihmissielut vuosisatojen vierieissä siihen valmistuvat.

83. Ihmiset ovat erilaisia: toiset ovat kovin huonoja ja kehittymättömiä. Ehtivätkö hekin muuttua ja parantua ennen maailman loppua?

Aika on pitkä ja elämä on ankara koulu. Mutta ne, jotka eivät ota ajasta vaarin, saavat yrittää jossain toisessa maailmassa. Jeesus sanoi: »isäni kodissa on monta asuntoa».

84. Mutta eikö Jeesus sanonut, että »vain harvat ovat valitut»?

Sanoi, ja hän tarkoitti sillä, että kunakin maailman hetkenä on vain harvoja, jotka etsivät ja todella löytävät jumalan valtakunnan. Sillä vaikka monet ovat »kutsutut» hengessään etsimään, eivät kaikki jaksaa ponnistaa siihen saakka, että portista sisälle pääsisivät.

85. Onko heidän yrityksensä siis mennyt hukkaan?

Ei, sillä seuraavassa elämässä heidän henkinen voimansa on suurempi: ehkä he silloin jo löytävät!

86. Koska jumalan valtakunta kerran toteutuu maan päällä, onko se siis »jumalan suunnitelma» eli »aikakausten suunnitelma» maailman ja ihmiskunnan hyväksi?

On. Taivaat ja maat muuttuvat uusiksi, kun ihmisten hengissä ja sydämissä tapahtuu jumalan valtakunnan tulemus. Tätä »jumalan lasten eli poikain ilmestymistä», kuten apostoli sanoo, »odottaa huokaillen koko luomakunta».

87. Onko tietoa ajasta, milloin se tapahtuu?

Isä yksin tietää hetken. Mutta se tapahtuu, kun kuolema uhkaa maapalloa, ja kaikki ne sielut, jotka eivät silloin ole valmistautuneet, erotetaan muusta ihmiskunnasta ja siirretään toiseen taivaankappaleeseen; jäljelle jäävät ne, jotka jo ovat jumalan valtakunnan kansalaisia tai ovat siksi tulemaisillaan.

88. Onko silloin elämän päämäärä tai tarkoitus saavutettu? Onko kaikki nyt lopussa?

Kaukana siitä. On vain saavutettu maapallon tarkoitus, kun siitä on tehty totuuden ja rakkauden paratiisi. Ihmisen elämä on ikuinen. Kaikki mitä ihminen on voittanut viisaudessa ja kokemuksessa, voimassa ja rakkaudessa, se on hänellä käytettävänä niissä uusissa tehtävissä ja töissä, mitkä häntä odottavat.

89. Onko siis aina vaan työtä ja työtä?

Työtä tietenkin, mutta lepoa myös aina. Mitä elämä olisi ilman työtä ja tehtävää? Työssä on ihmisen tyydytys ja rakkaudessa hänen onnensa. Eikä lepo tunnu levolle, ellei se seuraa työtä ja ponnistusta. Tämä on puhuttu kuolevaisten kielellä, sillä ikuisessa elämässä on työ ja lepo yhtä ainoata harmoniaa, joka jakautuu vain ajassa.

90. Isä-meidän rukouksessa Jeesus käskee meidän rukoilemaan jokapäiväistä leipää. Kuuluuko leipäkin jumalanvaltakunnan tulemiseen?

Kuuluu, sillä leivällä ei tarkoiteta aineellista leipää, jota hankitaan työllä. Rukouksessa mainittu leipä on sielumme ravinto. Rukoilemme isältä, että joka päivä saisi tapahtua semmoista, joka muistuttaa meille, ketä olemme ja mikä on elämämme tarkoitus, ettemme nukkuisi henkiseen uneen ja laiskuuteen.

91. Rukouksessa pyydetään myös, että isä antaisi meille anteeksi syntimme. Tarkoitetaanko sillä, että isä poistaisi meiltä ne kärsimykset, jotka aiheutuisivat synneistämme ja rikoksistamme?

Ei. Sillä tavalla ei isä saata antaa meille anteeksi. Kärsimyksemme, ristimme saamme kantaa. Rukous on lausuttu meidän kannaltamme, kun jo olemme hengessämme tietoisia isästä. Rukoilemme, että suhteemme isään ei rikkoontuisi. Milloinka se sitten voisi rikkoontua? Silloin, jos emme itse antaisi toisillemme anteeksi. Sentähden rukous kuuluukin: »anna meille meidän syntimme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi velvollisillemme». Edellytys on, että me annamme anteeksi. Silloin voimme odottaa, että isä rakkaudessaan kääntää kasvonsa meidän puoleemme ja unohtaa, kuinka heikkoja, epätäydellisiä ja syntisiä olemme.

92. Rukouksessa pyydetään myös: »älä johdata meitä kiusaukseen». Johtaako isä meidät kiusauksiin?

Ei. Parempi sanamuoto olisi: »älä anna meidän sortua kiusauksiin». Niin ranskalainen kirkko on lauseen ymmärtänytkin. Isähän juuri auttaa meitä voittamaan kiusauksia ja päästää meidät pahasta.

93. Mitä on rukous? Onko käytettävä isä-meidän-rukouksen sanoja aina?

Rukous ei ole sanoissa, vaan mielen keskityksessä ja sielun tunnelmassa. Rukous on henkinen ponnistus. Rukous on tahtoa totuuteen, täydellisyyteen ja ikuiseen elämään. Rukous ei ole ajallisten ja ulkonaisten anomista itselleen, vaan sielun kaipuuta jumalan luo. Rukous on henkistä seurustelua isän kanssa. Rukous on mystério.

Pekka Ervast.

(Ruusu-Risti 1922 Maaliskuu N:o 3, s. 80-85)

